

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 oktober 2017 met nummer RvVb/A/1718/0130
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0332/A

Verzoekende partijen	1. de heer Rik RIJCKEN2. mevrouw Marie-José CUYVERS3. mevrouw Ine LAUWERS4. mevrouw Tine DAEMEN5. de heer Jozef PLAS6. de heer B. VAN DE SCHANS7. mevrouw Nicole VANDAELE8. mevrouw Pascal KOOLS9. de heer W. VAN DOOREN10. de heer Joris STELTEN11. de heer Joris WILLEKENS12. mevrouw Betty EVERS13. de heer Willy HULSBOSCH14. mevrouw Irène BOONEN15. de heer Jacky UMANS16. de heer Emiel SOOLS17. de heer Koen BOONEN

met woonplaatskeuze bij de eerste verzoekende partij te 3930 Hamont-Achel, Groenstraat 15

Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het agentschap RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Limburg

vertegenwoordigd door advocaat Lieve DEHAESE met woonplaatskeuze op het kantoor te 3500 Hasselt, Luikersteenweg 187

Tussenkommende partij	de stad HAMONT-ACHEL , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 25 januari 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 december 2015.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van het Huis van het Kind op de percelen gelegen te Hamont-Achel, Kloosterstraat z.n., met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummers 75F2, 87L, 87R, 87S en 94K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 26 april 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 18 mei 2016 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 29 augustus 2017.

De eerste verzoekende partij, in persoon, voert het woord. Advocaat Gauthier BAUDTS *loco* advocaat Lieve DEHAESE voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 28 oktober 2015 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de nieuwbouw van het Huis van het Kind*” op de percelen gelegen te Kloosterstraat zn.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Neerpelt-Bree’, vastgesteld met koninklijk besluit van 22 maart 1978 deels in woongebied en deels in een gebied voor dagrecreatie. De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Hamont rand’, goedgekeurd op 7 augustus 2014 dat de oorspronkelijke bestemming van het gewestplan heeft opgeheven en vervangen.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Limburg adviseert op 9 november 2015 gunstig onverminderd de vondstmeldingsplicht.

De Astrid-veiligheidscommissie adviseert op 3 november 2015 voorwaardelijk gunstig stellende dat omwille van de mogelijke gelijktijdige toeloop van 150 personen, er een indoordekking in het gebouw verplicht is.

Aquafin adviseert op 16 november 2015 gunstig.

De Watergroep adviseert op 23 november 2015 voorwaardelijk gunstig.

De provincie Limburg, Dienst Water en Domeinen adviseert op 18 november 2015 ongunstig. Na aanpassing van de plannen adviseert deze dienst op 16 december 2015 voorwaardelijk gunstig.

De verwerende partij verleent op 23 december 2015 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de betaling van het rolrecht – de tweede tot en met de zeventiende verzoekende partij

Er wordt niet betwist dat de tweede tot en met de zeventiende verzoekende partij het op grond van artikel 21, §1, eerste lid DBRC-decreet verschuldigde rolrecht niet hebben betaald. Het niet (tijdig) betalen van het verschuldigde rolrecht kan conform artikel 21, §5, vijfde lid DBRC-decreet niet worden geregulariseerd en ter zitting bleek dat de tweede tot en met de zeventiende verzoekende partij geen redenen aanreiken die vermeld verzuim in voorkomend geval kunnen verschonen. De voorliggende vordering, in zoverre ingesteld door de tweede tot en met de zeventiende verzoekende partij, moet bijgevolg als onontvankelijk worden verworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de eerste verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.1.

Het inleidend verzoekschrift bevat geen afzonderlijke uiteenzetting met betrekking tot het belang van de (eerste) verzoekende partij bij de voorliggende vordering. In zijn onderzoek naar het belang dat een verzoekende partij doet gelden, kan de Raad, ongeacht de vaststelling dat de verzoekende partij hieraan geen uitdrukkelijke toelichting wijdt, anderzijds rekening houden met de inhoud van het gehele verzoekschrift.

1.2.

De Raad onderscheidt volgende mogelijke hinder en nadelen in het inleidend verzoekschrift: de aantasting van de open ruimte, met name de groene zone met recreatiegebied in het stadspark, die te behouden is; de aantasting van het zogenaamde 'begroeningspercentage' zoals luidens de verzoekende partij wordt vooropgesteld in het ruimtelijk uitvoeringsplan 'Hamont Rand'; de omstandigheid dat een verdere ontwikkeling van het recreatieve gedeelte van het park ingevolge de bestreden beslissing niet langer mogelijk zou zijn; de dreiging van een probleem inzake water en mobiliteit. De (eerste) verzoekende partij wijst er tevens op dat er een groot maatschappelijk draagvlak zou bestaan om 'het Huis van het Kind' te integreren in gebouwen van het oude Ursulinenklooster dat al jaren leegstaat.

2.

De verwerende partij stelt dat de vordering niet ontvankelijk is omdat de verzoekende partijen geen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen aangeven die zij zouden lijden ingevolge de bestreden beslissing.

3.

De tussenkomende partij werpt de volgende exceptie op:

“ ...

In artikel 4.8.11, §1 VCRO staat opgesomd wie een beroep kan instellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen:

...

Overeenkomstig artikel 56 van het Procedurebesluit moeten de verzoekende partijen hun belang omschrijven in het verzoekschrift.

In casu ontbreekt deze omschrijving.

Conform artikel 17 van het DBRC-decreet kan de Vlaamse Regering nadere regels vaststellen voor de vormvereisten en de ontvankelijkheid van de verzoekschriften. In het bijzonder kan zij de voorwaarden vaststellen waaronder de verzoekende partij haar verzoekschrift kan regulariseren (artikel 17, 2° DBRC-decreet). Die regularisatiemogelijkheid bestaat niet voor het ontbreken van de ‘omschrijving van het belang’ (artikel 17 van het Procedurebesluit).

In een recent arrest van 1 maart 2016 met betrekking tot de oude procedureregeling is uw Raad van oordeel als volgt:

...

Deze rechtspraak kan mutatis mutandis toegepast worden op de nieuwe procedureregeling.

Het is dan ook onduidelijk waarop de verzoekende partijen zich baseren om een beroep tot nietigverklaring in te dienen bij uw Raad. Door deze onduidelijkheid worden de rechten van de verdediging van de tussenkomende partij op ernstige wijze geschonden, aangezien zij niet kan nagaan welk belang de verzoekende partijen zouden hebben. Zij ontnemen haar derhalve de mogelijkheid om hierover verweer te voeren.

Op basis van deze vaststelling alleen al kan de tussenkomende partij besluiten dat het beroep tot nietigverklaring van de verzoekende partijen niet op ontvankelijke wijze werd ingediend.

III.2. Geen persoonlijk nadeel

In ondergeschikte orde, kan de tussenkomende partij enkel gissen naar het belang dat de verzoekende partijen zouden kunnen hebben.

Theoretisch kunnen zij zich zeker niet beroepen op artikel 4.8.11, § 1, 1°; 2°; 4°; 5°; 6° en 7° VCRO om hun belang aan te tonen.

Dan rijst de vraag of zij zich kunnen beroepen op artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO op grond waarvan “elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing of aktenaam van een melding” een beroep bij uw Raad kan indienen.

In casu blijkt dit in elk geval niet uit het verzoekschrift.

...

Vooreerst tonen de verzoekende partijen helemaal niet aan op welke wijze zij hinder of nadelen zouden ondervinden uit de bestreden beslissing.

Het is allerm minst duidelijk of sommige van de zeventien verzoekende partijen dichtbij het perceel zou wonen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft en voor welke verzoekende partijen dit dan het geval zou zijn. Verwijzend naar het geciteerd arrest van 1 maart 2016 is nabuurschap bovendien niet eens voldoende om als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO weerhouden te worden.

Uit de geformuleerde wettigheidskritieken kan de tussenkomende partij evenmin een persoonlijk nadeel als gevolg van de bestreden beslissing ontwaren in hoofde van één van de verzoekende partijen. In hoofdzaak formuleren zij enkel opportu niteitskritiek, zoals “Deze totaalvisie op de verdere ontwikkeling van het hele Stadspark ontbreekt”, “Door die inplanting is het verder ontwikkelen van het recreatieve gedeelte (...) niet meer mogelijk” en “Er is een groot maatschappelijk draagvlak om het Huis van het Kind te integreren in de al jaren leegstaande gebouwen van het oude Ursulinenklooster, met name in de gebouwen die zich bevinden tussen de huidige bibliotheek en de gebouwen van de lagere school De Robbert, gelegen in het binnengebied Kloosterstraat-Wal.”

Rest de vraag welke mogelijke hinder zij op basis van de wettigheidskritieken wel nog zouden kunnen lijden. Theoretisch zou daaruit licht-, zicht- en privacyhinder ingevolge het vellen van bomen; verkeers- en parkeerproblemen; en hinder door problemen in verband met waterinfiltratie afgeleid kunnen worden.

Op geen enkele wijze hebben de verzoekende partijen in het verzoekschrift aannemelijk gemaakt dat zij concreet met één van de voornoemde hinderaspecten te maken zouden hebben, indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd.

Hieruit blijkt nogmaals de manifeste schending van de rechten van de verdediging van de tussenkomende partij die hierover dus ook geen concreet verweer over kan voeren.

Mobiliteitseffecten

In het algemeen kan zij wel aanbrengen dat, zoals uit de bestreden beslissing blijkt, “De mobiliteitseffecten [...] beperkt [zijn] aangezien het project minder dan 500 voertuigbewegingen per dag genereert. De bestaande buitenschoolse kinderopvang die zich momenteel op een vrij korte afstand van de nieuwe gebouwen bevindt, wordt op de nieuwe locatie immers geherlokaliseerd waardoor er geen bijkomende verkeersbewegingen te verwachten zijn.”

Ten eerste is er geen problematische verkeers- en parkeersituatie in de stad Hamont-Achel en de verzoekende partijen slagen er ook niet in om dat aan te tonen.

Vervolgens wordt de IBO gevestigd in het ‘Huis van het Kind’ (...). Zowel de huidige locatie, als de nieuwe locatie liggen dichtbij de lagere school, zodat geen sprake is van bijkomend gegenereerde verkeershinder (...). Zowel aan de Wal, als aan de Kloosterstraat is er immers een ingang. Wanneer de verzoekende partijen erin zouden slagen om verkeershinder aannemelijk te maken, is dit geen hinder of nadeel dat het rechtstreeks gevolg is van de uitvoering van de bestreden beslissing.

Ten derde is het standpunt van de verzoekende partijen tegenstrijdig, wanneer zij zouden aangevoerd hebben dat zij verkeershinder zouden ondervinden op basis van de vergunde locatie van het ‘Huis van het Kind’. In het verzoekschrift voeren zij immers het volgende aan: “Er is een groot maatschappelijk draagvlak om het Huis van het Kind te integreren in de al jaren leegstaande gebouwen van het oude Ursulinenklooster, met name in de

gebouwen die zich bevinden tussen de huidige bibliotheek en de gebouwen van de lagere school De Robbert, gelegen in het binnengebied Kloosterstraat-Wal.” Deze gebouwen situeren zich recht tegenover de vergunde locatie (...). De integratie van het ‘Huis van het Kind’ in het oude Ursulinenklooster heeft exact hetzelfde verkeersgenererende effect als het voorwerp van de bestreden beslissing, waarvan het enige verschil is dat dit aan de overzijde van de weg gelegen is.

Tenslotte stellen de verzoekende partijen dat de verkeerssituatie chaotisch is bij de aanvang en het einde van de schooltijd, quod non. De vestiging van de IBO in het ‘Huis van het Kind’ zal deze situatie niet verergeren, aangezien er geen behoefte bestaat aan buitenschoolse opvang bij de aanvang en het einde van de schooltijd.

Waterinfiltratie

De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij op percelen waarvan zij eigenaar zijn, hinder zullen ondervinden ingevolge de uitvoering van de bestreden beslissing op het vlak van waterhuishouding. Daarenboven heeft de verwerende partij aan de tussenkommende partij voorwaarden opgelegd, zodat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat het project hinder zou veroorzaken wat de afwatering betreft en al zeker niet dat deze hinder persoonlijk is ...

Groenaanplanting

De verzoekende partijen stellen enkel dat voor de bouw van het ‘Huis van het Kind’ bomen moeten geveld worden, zonder daarbij te duiden dat zij bijvoorbeeld als gevolg hiervan licht-, zicht- of privacyhinder zullen ondervinden.

Vreemd genoeg voeren de verzoekende partijen aan dat “Door die inplanting [...] het verder ontwikkelen van het recreatieve gedeelte (o.a. tennisaccommodatie, speeltuin en jeugdlokaal) niet meer mogelijk [is].” De aanleg van een tennisaccommodatie en een jeugdlokaal zijn evenmin verenigbaar met het behoud van alle bomen in het stadspark. Hieruit blijkt dat de verzoekende partijen het project van de tussenkommende partij niet genegen zijn, maar niet weigerachtig zijn tegen ontwikkeling op die locatie. Alleszins hebben de verzoekende partijen niet aangetoond dat zij persoonlijk hinder zullen ondervinden bij het verdwijnen van een aantal bomen ingevolge de uitvoering van de bestreden beslissing.

De vordering van de verzoekende partijen is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

III.3. Actio popularis

Een beroep bij de Raad kan niet ingesteld worden in het belang van de wet, noch kan dit onder het mom van een collectief belang of een actio popularis. ... Het beroep door een derde belanghebbende in de naam van de ‘buurtbewoners’ of als vertegenwoordiger van ‘de bewoners van de straat’ of ‘de inwoners van de gemeente’ wordt onontvankelijk verklaard. ...

In de vorige rubriek III.2. heeft de tussenkommende partij reeds aangetoond dat de verzoekende partijen enkel opportunistiek kritiek formuleren zonder op enige wijze aan te tonen op welke wijze zij elk afzonderlijk persoonlijk nadeel zouden ondervinden uit de uitvoering van de bestreden beslissing.

Dit blijkt o.m. ook uit de eerdere protestactie die de politieke partij die de verzoekende partijen verenigt, heeft gevoerd (...). Als oppositiepartij laat zij in de zogenaamde ‘PRO-

test-actie' ook enkel gelden dat zij een ander beleid voor ogen heeft zonder bijvoorbeeld aan te tonen dat de tussenkomen partij het RUP Hamont-Rand zou schenden, quod non.

Uit het verzoekschrift en uit het feit de verzoekende partijen allen lid zijn van eenzelfde oppositiepartij van de stad Hamont-Achel, blijkt duidelijk dat zij hooguit opkomen voor een welbepaald collectief belang dat louter politiek van aard is. Hun vordering tot nietigverklaring laat zich bijgevolg kwalificeren als een actio popularis.

Dergelijke vordering is onontvankelijk.

...

4.

De (eerste) verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend en heeft ter zitting, hoewel zij hiertoe uitdrukkelijk de mogelijkheid kreeg, evenmin een concrete repliek geformuleerd op de excepties van de verwerende partij en de tussenkomen partij.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende, zoals de (eerste) verzoekende partij, bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO, zoals het gold op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift, in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De Raad stelt vast dat de (eerste) verzoekende partij weliswaar, en zoals hoger aangehaald, een aantal hinderlijke en nadelige gevolgen die de bestreden beslissing desgevallend kan genereren in haar verzoekschrift aanduidt, doch nalaat aan te tonen in welke zin deze hinder en nadelen persoonlijk kunnen genoemd worden. In zoverre de (eerste) verzoekende partij nog stelt dat er een groot maatschappelijk draagvlak aanwezig is om het Huis van het Kind aldaar niet te vestigen, stelt de Raad vast dat de (eerste) verzoekende partij de verdediging van een collectief belang lijkt na te streven en dat zulks, minstens niet zonder meer, als voldoende persoonlijk in hoofde van de (eerste) verzoekende partij kan worden aangemerkt.

Noch de omstandigheid dat de (eerste) verzoekende partij zich niet heeft laten bijstaan door een raadsman, noch de voorgehouden complexiteit van de regelgeving, doet afbreuk aan voorgaande vaststellingen. De Raad is van oordeel dat de excepties van de verwerende partij en de tussenkomen partij in de aangegeven mate gegrond zijn en dat de vordering, in zoverre ze uitgaat van de eerste verzoekende partij, gegeven het voorgaande, evenzeer als onontvankelijk moet worden verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de stad HAMONT-ACHEL is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de eerste verzoekende partij
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 oktober 2017 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS

Filip VAN ACKER